

Zet nu de deur maar open

Zet nu de deur maar open,
't is tijd om weer te hopen,
't is kindertijd voor groten
voor oud en opgeschoten
een nieuw begin misschien.
Jezus, droom en wens
van de nieuwe mens!

Laat nu dit kind ons leiden
en ons de weg bereiden
naar ooit een land voor allen,
waar niet meer wordt gedood,
waar alle wapens vallen,
zich voegen bij het schroot.
Jezus, droom en wens
van de nieuwe mens!

Dat kleinen en geringen
ons uit de voegen zingen,
uit onze zekerheden
van geld en goed en macht.
Zij zijn het kind dat heden
ons aanziet in de nacht.
Jezus, droom en wens
van de nieuwe mens!

Gaat allen heen in vrede,
maar niet naar het verleden.
Het kind, vannacht geboren,
wil ons de toekomst in
waar onrecht wordt bezworen,
zo komt zijn Geest erin.
Jezus, droom en wens
van de nieuwe mens!

Afzender:
Protestantse Kerkgemeenschap
Watergraafsmeer
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam

*Jan van Opbergen
Uit: De Open Poort*

Inleveren kopij 2007

Afwezig

Maand	Nummer	Inleveren kopij
Januari	1	25 december 2006
Februari	2	15 januari 2007
Maart	3	12 februari 2007
April	4	19 maart 2007
Mei	5	16 april 2007
Juni	6	14 mei 2007
Juli	7/8	18 juni 2007
Augustus	7/8	16 juli 2007
September	9	20 augustus 2007
Oktober	10	17 september 2007
November	11	15 oktober 2007
December	12	19 november 2007
Januari	1	24 december 2007

Van 25 januari tot 1 februari heb ik een week vakantie.

B.A.V.

Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer

Adres

P/a De Bron
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam

E-mail

kerkenraaddebron@hetnet.nl

Internet

www.kerkdebron.org

Predikanten

Ds. C.H.W. van den Berg
Middenweg 197
692 80 89

Ds. B.A. Venemans

Hugo de Vrieslaan 4
665 68 31

Kerkelijk bureau

Gereformeerd

Guus Westra

Avogadrostraat 8 hs
692 29 15

westra230@zonnet.nl

Hervormd

Hugo de Vrieslaan 2
dinsdagen 09.00 - 12.00 uur
665 55 32 (kantooruren)
665 30 35 / 693 78 13
(spoedzaken)

Gironummers

Ger. Kerk Watergraafsmeer
511 10 71

Hervormde Gemeente
Amsterdam- Watergraafsmeer
461 209 (vrijwillige
bijdragen)

31 628 (giften, etc)

Diakonie Ger. Kerk W'graafsmeer
393 56 23

Diakonie Hervormde Gemeente
Amsterdam-

Watergraafsmeer
462 20 84 of 152 74 04

Meer-Zicht

477 34 00

Kerkblad MeerZicht

Meer-Zicht is het maandblad van de Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer. Het is een platform voor berichten, meningen en achtergronden.

Meer-Zicht wordt verzonden aan gemeenteleden en verschijnt steeds op de eerste vrijdag van de maand.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te wijzigen, in te korten of in het geheel niet te plaatsen.

Redactie en vormgeving

Ditty Peeters

Fraunhoferstraat 27

Henk de Waard

Mendelhof 13-2

Dick Spijker

Laplacestraat 80-1

E-mail:

dickspijker@xs4all.nl

MeerZicht wordt in digitale vorm gepubliceerd op www.kerkdebron.org

**Kopij nummer 2
15 januari 2006**

Abonnementenadministratie

Zie: kerkelijk bureau

Een psalm van eendracht en eenheid

Dit nieuwe jaar gaan we in als de ene Protestantse Gemeente Amsterdam-Watergraafsmeer. Zo'n eeuw lang hebben hier twee gemeentes bestaan, eerst naast elkaar, later met vallen en opstaan zoekend naar toenadering, en de laatste tijd in eendrachtige samenwerking. Velen van ons hebben deze intensieve samenwerking al als eenheid ervaren. Nu is ook het juridische proces om ons te verenigen tot één gemeente afgerond. Ter gelegenheid van dit heugelijke feit luisteren we in deze overdenking naar Psalm 133, waarin de eendracht en eenheid als Gods gave wordt bezongen. De vertaling komt uit de Naardense Bijbel.

- Zie, hoe goed en hoe lieflijk, als broeders ook zetelen in eendracht. -

In het oude Israel wonen verschillende generaties van een familie bij elkaar op het hun overgeleverde erfgoed. Ze zijn als broers voor elkaar, ook al hebben ze niet dezelfde vader. Zo zegt Abraham tot zijn neef Lot, dat zij broers zijn (Gen. 13:8). Toch gaan Abraham en Lot elk huns weegs. Het land staat niet toe dat zij tezamen blijven wonen, omdat hun kudden te groot zijn (Gen. 13:6). Dat geldt ook voor Ezau en Jakob (Gen. 38:7). Dat broers uiteen gaan, kan economische redenen hebben, maar ook psychologische factoren kunnen een rol spelen, zoals rivaliteit, afgunst en onverenigbaarheid van karakters. In onze kerkgeschiedenis zien we dit ook. Verschillen in leer en kerkvisie worden onoverkomelijk door persoonlijke tegenstellingen. Vandaar de uitroep van de psalmist dat het goed en lieflijk is als broeders (en zusters!) eendrachtig het voorouderlijk erfdeel beheren.

- Dat is als goede olie op het hoofd, die neerdaalt op de baard, de baard

van Aäron, die neerdaalt op de monding van zijn mantels; -

Twee beelden lopen hier in elkaar over. Het eerste gaat over het gebruik in Israel om bij een feestmaal het hoofd van de gasten te zalven met welriekende olie, gemengd met specerijen. Tijdens de maaltijd droop deze olie in de baard en gaf een weldadige geur af. Zo weldadig is het ook als broeders zich tezamen vestigen in eendracht. En omgekeerd: tweedracht staat in een kwade reuk. Laten we eerlijk zijn: het stinkt, als we wel zeggen te geloven in de ene God maar het met elkaar niet kunnen vinden.

Dan verspringt het beeld naar de baard van Aäron. Priesters mogen de rand van hun baard niet afsnijden (Lev. 19:27), zodat hun baard neergolft over de halsopening van hun mantel. Als we dit beeld betrekken op de kerk, zegt het ons dat wij de rand van onze gemeenschap niet mogen afsnijden. Iedereen hoort erbij, ook randfiguren. Want zo is het met ons als broeders en zusters. Wij zoeken elkaar niet uit en sluiten elkaar ook niet uit, want we zijn elkaar gegeven. Alleen zo zijn we een weldadige gemeenschap, waarin voor iedereen plaats is.

- als dauw van de Hermon, die neerdaalt op de bergen van Sion, -

Bij dit beeld moeten we ons de kaart van Israel voor ogen stellen. De Hermon is een hoog gebergte in het huidige Libanon. Op de toppen ligt sneeuw, die als vruchtbare dauw langs de hellingen neerdaalt. Maar de bergen van Sion liggen zo'n tweehonderd kilometer zuidelijker rond Jeruzalem. Hoe kan de dauw van de Hermon die afstand overbruggen? Maar misschien is dat nu juist de betekenis van dit beeld. Dat

mensen als broeders en zusters in eendracht samen wonen, is eigenlijk ook bij mensen onmogelijk. Er zijn teveel factoren die dat beletten. Als het dan toch gebeurt, is dat een wonder. En wel omdat het gebod van de liefde wordt gedaan door eensgezind te zijn, een in liefdebeeton, een van ziel, een in streven, zonder zelfzucht of ijdel eerbejag, en door de ander uitnemender te achten dan zichzelf (Filipp. 2:2v.).

- want daar heeft de ENE geboden de zegen, leven tot in der eeuwigheid. - Opvallend in de drie hierboven besproken beelden is het gebruikte werkwoord neerdalen. De beweging gaat steeds van boven naar beneden. Daarmee wordt ons het geheimenis van de eenheid en eendracht van broeders en zusters onthuld. Het is de zegen van de ENE, de God van Israel. Deze zegen is geen beloning voor ons streven naar eenheid, maar de stuwende kracht van boven, die ons in staat stelt de eendracht te bewaren. In zijn zegen zegt God tot ons: jij mag er zijn voor Mij. Wie dit te horen krijgt, kan tot de ander alleen maar zeggen: daarom mag jij er ook zijn voor mij. Alleen door samen te leven en elkaar te aanvaarden, is er leven voor ieder van ons. In het Hebreeuws klinkt hier een woordspel door: Als wij als broeders (achiem) in eendracht samen zijn, wordt het leven (chajiem) mogelijk. Dat ook wij in de afgelopen jaren onze verschillen en geschillen hebben kunnen overwinnen en één gemeente zijn geworden, daarvoor mogen wij God danken. Inderdaad, aan zijn zegen is alles gelegen!

Mensen

In Memoriam

Mevrouw Rijkje van Ede-van Dam

Op 21 december is na een leven waarin zowel geluk als verdriet haar deel werd, overleden mevrouw Rijkje van Ede-van Dam. 95 jaar heeft zij in 'haar buurtje' in de Reaumurstraat en later in De Open Hof gewoond. Mevrouw Van Ede was een sociaal betrokken en ook heel gelovige vrouw. Geloven en doen stonden hoog in haar vaandel. Jarenlang heeft zij de damesvereniging Ora et Labora geleid, speelde zij orgel in de diensten in de Pr. Julianaschool. En tot heel kort geleden kwam zij elke zondag naar de kerkdiensten in De Bron. Haar geloof was een rotsvast bodem onder haar bestaan, ook nadat zij drie van haar vier kinderen aan de dood verloor.

In een korte eenvoudige dienst van woord en gebed, op 27 december in de aula van begraafplaats De Nieuwe Ooster, hebben wij in de kleine

kring van haar familie haar leven herdacht. We hebben geluisterd naar het orgelspel van de liederen die mevrouw Van Ede zelf zo graag speelde en zong: De Heer is mijn herder, Wat de toekomst brenge moge en Veilig in Jezus' armen.

Hierna hebben wij haar begeleid naar haar graf in het geloof en vertrouwen dat zij voor eeuwig geborgen is bij God, bij wie de bron van leven is en de gedachtenis der namen.

Wij bidden Gods nabijheid toe voor de dochter en kleinkinderen van mevrouw Van Ede.

Marja van Gaalen-van Veen

Dank u!

Namens mevrouw B. van Hulst: Hartelijk bedankt voor de Kerstattentie en zij was blij dat zij nog niet vergeten is. Een hartelijke groet aan u allen.

W. van Veeren

Beste wensen

Ook dit jaar werden mijn vrouw en ik

verblijd met talloze goede wensen voor Kerst en Nieuwjaar, die door de post bij ons werden bezorgd. Alle afzenders willen wij heel hartelijk bedanken. Ook van onze kant voor u allen een goed en gezond 2007!

B.A.V.

Zieken

Mevr. D.van Leeuwen is na een val in het AMC opgenomen en verblijft nu voor revalidatie in het Flevohuis. De gemeenteleden die al langere tijd elders worden verpleegd, zijn: mevr. J. de Brave in Drie Hoven, dhr F. Hobbelman in Wittenberg, dhr J. van Leeuwen in Flevohof en mevr. H.L. Vermeij in Amstelhof.

Mevr. R.J. Breuk woont sinds begin december definitief in De Open Hof. In de week voor Kerst werd mevr. W.C.van der Heijden opgenomen in het OLVG, omdat haar lichamelijke toestand erg verzwakte; zij is daar op 28 december overleden. Een in memoriam komt in het volgende nummer.

B.A.V.

Afscheid

Velen van u zijn er al van op de hoogte en de laatste tijd kwam ik al wat minder vaak in de diensten in De Bron. Na bijna een half mensleven in de Watergraafsmeer gewoond te hebben en deel uitmaakt te hebben van de kerkelijke gemeente ben ik half december verhuisd naar Utrecht. Die verhuizing is tijdelijk, want in de loop van 2007 hopen mijn vriend en ik onze woning in Leusden te betrekken. Op 5 november is in de kerkdienst officieel afscheid van mij genomen en heb ik een dik 'afscheidboek' gekregen met bijdragen van vele gemeenteleden en van de kinderen van de kindernevendienst. Velen kwamen na de dienst en op de zondagen erna naar me toe; ik wil u allen hartelijk bedanken voor de lieve, welgemeende woorden; ik ben er verlegen van geworden.

Met veel plezier kan ik terugkijken op alle projecten waaraan ik in de loop van de jaren in onze gemeente mee heb mogen werken. Ook hier past van mijn kant een "bedankt"; het was gezellig en vaak ook leerzaam.

Mogelijk treffen we elkaar in de toekomst weer een keer in de kerkdiensten op zondagmorgen in De Bron, op een ander moment of een andere plaats in de Watergraafsmeer of ergens anders buiten 'De Meer'. Rest mij op dit moment om u Gods zegen toe te wensen voor u en de uwen in het nieuwe jaar 2007 en de jaren erna. Ik wens u als gemeente veel wijsheid en zegen toe voor de toekomst.

Met vriendelijke groet,

Petra Bloem

Financiën

Diaconie

Collecte voor VUMC 450.21

Via mw.M. Jensen van mw.. R. 10
Via hr. Verbeek F 5, B 50
Autodienst
Via Hr Verbeek van mw W. 12
Bloemenfonds
Via mw.Bather van mw. v/d V 30
J.A. Verbeek, Diaconie

Verantwoording

Van H. kreeg ik voor de preek op schrift €50.- voor de kerk, en via F. van V. €50.-, wat een diaconale bestemming krijgt. Beide gemeenteleden wil ik hartelijk danken voor hun gift.

B.A.V.

Via Wil van Veeren ontvangen van mevrouw R. €10 voor het Bloemenfonds en van mevrouw S.-T. €50 voor Kerk in Actie. Via Wim van Veeren ontvangen van de heer H. €20 voor het Bloemenfonds.

W. van Veeren

Activiteiten

Passage

De afdeling Passage Watergraafsmeer nodigt u allen uit voor de eerste bijeenkomst van 2007, die wij hopen te houden op donderdag 18 januari om 8 uur 's avonds in de kerken-raadskamer van "De Bron", ingang Hugo de Vrieslaan 2. Deze avond komt ds. J. Zijlstra een lezing houden.

Namens het bestuur,

G. J. Messink-Kamman

Agenda

maandag 8 januari 19.30 uur in De Bron: vergadering van de kerkeraad

maandag 22 januari 20.00 uur in De Bron: vergadering van het moderamen

donderdag 25 januari 20.30 uur Zwaardemakerstraat 54: vergadering leiding kinderdiensten

woensdag 7 februari 14.30 uur Votaplein 4: contactmiddag Middenmeer

't Hoeckhuys

Vrijdag 5 januari 2007

Bingo met Henk 13:30 – 16:00 u
Henk heeft weer enorm mooie prijzen: gratis entree/plankje € 6.00

Zondag 7 januari 2007

Nieuwjaarsconcert 14:00 – 17:00 u, aansluitend Nieuwjaarsborrel.

Klantenpas De Open Hof; gratis !
Buurtbewoners betalen € 10.- p.p.

Donderdag 11 + 25 januari 2007
Kookcafé 17:00 – 19:00 u

Mee-eten "wat de pot schaft"- prijs incl. koffie/thee: € 5.00

Vooruit reserveren bij 't Hoeckhuys

Zondag 14 januari 2007

Gedichten bij de thee 15:30 – 17:00

Gezellige gedichtenmiddag o.l.v.

Tonny Hollanders.

Schrijft u gedichten? Bij ons kunt u ze voorlezen.

Heeft u een gedicht van een ander dat u graag wilt (laten) horen, kan dat ook. Iedere maand geven wij elkaar een nieuw thema voor de volgende keer, ter inspiratie.

Dinsdag 18 januari 2007

Familie-opstelling 19:30 – 22:30 u (systemisch werken) € 6.00 per avond, incl. koffie/thee.

€ 12.00 indien een persoonlijk

thema/probleem wilt inbrengen.

Uitgebreide folder en aanmeldingen

bij 't Hoeckhuys

Vrijdag 19 januari 2007

Bingo met Henk 13:30 – 16:00 u

(gratis entree/plankje € 6.00)

Vrijdag 19 januari 2007

Cursus Salsadansen: 20:30 – 21:30

Gratis kennismakingsles 19:30 –

20:15 u. Eerste les 20:30 – 21:30 u

Vrijdag 23 februari laatste les.

De cursus bestaat uit 8 lessen en 1 gratis introductie-les.

Elke les duurt een uur. Kosten inschrijving € 4,50

Gehele cursus € 45.-

Zaterdag 20 januari 2007

Poëzie-avond 20:00 – 23:00 u

Innerlijke landschappen: dichters

lezen voor uit eigen werk:

met Erna Muermans, Lieve Arrazola de Oñate, Werner Vervoort, Mart

Brok

en Laurens Windig. Muzikale bege-

leiding: Remco Karreman, gitaar.

€ 2,50 entree, reserveren bij Elisa-

beth de Baat

Zondag 21 januari 2007

Willeke Alberti in theater Carre,

14:00 – 17:00 u

Film op groot scherm. Entree € 1.00

Fizeastraat 3

462 33 53

thoeckhuys@openhof.nl

openhof.nl

Een kerk is van blijvende waarde

Deze maand wordt de actie "Kerkbalans" gehouden en wel van 14 t/m 28 januari; dan worden alle gemeenteleden benaderd voor de jaarlijkse bijdrage 2007. Deze bijdrage is geheel bestemd voor onze eigen gemeente, waarvan u lid bent. Daarom vragen wij u een financiële bijdrage om het kerkenwerk mogelijk te maken, want onze kerk is van blijvende waarde.

De kerk is de plaats waar je samenkomst om God te ontmoeten, zoals vele generaties vóór ons ook al deden. Waar het niet gaat om wat je bezit of wat je presteert, maar om wie je bent. Een plaats waar ieder-

een welkom is. Dat is iets van blijvende waarde.

De kerk is vaak letterlijk een baken: een markant herkenningspunt in de stad. Als het goed is dan is de kerkelijke gemeenschap ook daadwerkelijk een houvast in het leven. Een geestelijk thuis en een onbetaalbaar sociaal vangnet voor mensen die dat nodig hebben.

De kerk is ook voor mensen die geen speciale binding met onze kerkelijke gemeente hebben een plek van ontmoeting en inspiratie. We komen er samen voor de grote momenten in het leven, zoals doop en huwelijk, en voor momenten van

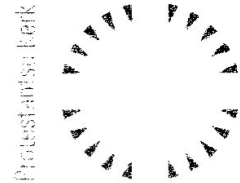
rouw en verdriet.

Kerkbalans, daar geef je voor! Als christenen en kerkelijk meelevende willen wij dat alles behouden en kunnen doorgeven aan onze kinderen en kleinkinderen. Uw bijdrage aan Kerkbalans 2007 is daarom hard nodig, want die maakt het mede mogelijk dat onze kerkelijke gemeente haar unieke en onmisbare functie kan blijven vervullen. Dat is van waarde. Van blijvende waarde!

Namens het college van kerkrentmeesters,

W. Chr. Van Veeren/H. J. de Waard

Classicale Vergadering Amsterdam

Kerkenraad Gereformeerde Kerk Watergraafsmeer
Kerkenraad Hervormde Gemeente te Amsterdam-
Watergraafsmeer

**Classicale Vergadering
Amsterdam**

scriba: C. Camfferman
Jupiterstraat 47
1431 XA Aalsmeer
tel. 0297 361 592

jupiterstraat47@solcon.nl

Datum
13 december 2006

Kenmerk: 37-2006

Onderwerp

kerkvereniging Watergraafsmeer

Besluit ex ordinantie 2-12-4

Op 13 april 2006 hebben de kerkeraden van de Gereformeerde Kerk Watergraafsmeer en de Hervormde Gemeente te Amsterdam-Watergraafsmeer zich uitgesproken ten gunste van een voorgenomen besluit tot vereniging als bedoeld in artikel 2 leden 3 t/m 5 van de generale regeling fusie en splitsing.

Hiervan is mededeling gedaan in *Trouw* en *Het Parool* van 11 oktober 2006. In deze mededeling was aangegeven waar het verenigingsvoorstel en de bijbehorende stukken ter inzage waren gelegd en vermeld dat schuldeisers van de genoemde gemeenten en hun distictieën binnen een maand na deze mededeling bezwaren tegen de vereniging konden inbrengen bij de classicaie vergadering van Amsterdam. Daarbij was vermeld dat de bezwaren gemotiveerd dienden te worden, in de zin dat de schuldeisers dienden aan te geven waarom naar hun inzicht door de vereniging hun verhaalspositie wordt benadeeld.

Bij de classicaie vergadering zijn binnen de genoemde termijn geen bezwaren ingediend.

Besluit

Getst op het bovenstaande besluit de classicaie vergadering de vereniging van genoemde gemeenten goed te keuren.

de R.J. Bakker
preses

C. Camfferman
scriba

Dagboek

Zo vlak voor de kerst wordt er in onze gemeente heel veel werk verzet, de versiering in de kerkzaal de voorbereiding van verschillende diensten maar vooral de attenties inpakken en wegbrengen naar onze broeders en zusters boven 80 jaar. Ook ik was één van al die vele vrijwilligers die enkele gemeenteleden mocht bezoeken. Dit jaar zijn wij niet zo ver gegaan voor de presentjes, n.l. bij de notenwinkel op de Hogeweg, wat heel verrassend was. Elk jaar zit er bij die attentie een dagboekje -"Dag in Dag uit", 2007- voor iedere dag een kleine meditatie. De eerste dag wil ik u niet onthouden.

Maandag 1 januari 2007 - Lezen:
Lucas 3:, 1-6

Luid klinkt een stem in de woestijn,
vers 4

De eerste dag van een nieuw jaar. Hoe kijkt u naar 2007? Verlangend, vol verwachting? Of gespannen ,onzeker, bezorgd? Het jaar 2007, en bloeiende tuin of een troosteloze woestijn? De woestijn... Is het u opgevallen in het bijbelgedeelte van vandaag? God wil de mensen een nieuw begin geven en Johannes mag dat aankondigen in de woestijn! Daar waar wij soms denken: hier loopt mijn leven dood, ik zie geen uitkomst en geen toekomst meer. Daar komt God naar ons toe! Houd hem niet tegen maar durf het gevecht aan met je moedeloosheid en je klein geloof, ruim op wat in je leven Hem zou kunnen verhinderen om jou te bereiken. En let vooral op Jezus -dan zul je zien hoe God redding geeft!

Ditty Peeters

Een nieuwjaar

Op weg naar de toekomst,
Is het maar één ogenblik
Want, de tijd staat niet stil
Maar neemt ons mee
Een nieuw jaar binnen.

Onze zorgen en verdriet
Vreugde en verwachting
Hoop en verantwoordelijkheid
Worden als vanzelf mee gevoerd
Over de drempel van de tijd
Het nieuwe jaar binnen.

www.gedichten.nl

Actie spaarlampen

Op Eerste Kerstdag is na de dienst aan alle kerkgangers een spaarlamp als kerstattentie meegegeven. Kerst is tenslotte het feest van het licht. Door de enorme reductie van uitstoot van broeikasgassen, werken we hierdoor ook mee aan een beter milieu en mogelijk een kentering in de klimaatverandering. Aan het einde van zijn Kerstpreek verwoordde ds. Ab Venemans het als volgt:

"De herders keren terug, God lovende en prijzende. Ze keren terug naar hun kudde om weer de wacht te houden. Alles gaat weer zijn gewone gangetje. Is dat soms wat het ons moeilijk maakt om echt blij te zijn? Even iets van licht en warmte, maar morgen is het weer voorbij. Er is niets veranderd, lijkt het. Alles gaat gewoon door. Nee, toch niet. Eén is er, God de Heer, Hij gaat zijn gewone gang in deze wereld, door bij ons te zijn en te blijven ook als het donker en koud, moeilijk en eenzaam is in ons leven. Ook wij gaan

straks weer terug naar het gewone leven van alledag, maar dan wel God lovende en prijzende - om wat wij vandaag hebben gehoord: een Kind ons geboren, de goede Herder, de Koning namens God. Hij is onze redding, Hij wijst ons de weg naar vrede met God en met elkaar. Vrede op aarde, want Hij regeert. Daarom kan niets bij het oude blijven. Gods licht is over ons opgegaan, en dit licht mogen wij voortaan ook zelf verspreiden. Als teken daarvan krijgt u straks een presentje dat licht geeft, geen kaarsjes dit keer maar een lamp, en wel een spaarlamp die er tegelijk voor zorgt dat er nog een goede toekomst is voor onze kinderen en kleinkinderen."

Op Kerstochtend zijn er zo'n tweehonderd spaarlampen uitgedeeld. Maar, ons idee is ruim geventileerd binnen de PKN. De Centrale Diaconie van Amsterdam heeft het idee overgenomen. In alle voedselpakketten die vlak voor Kerst via de Am-

sterdamse voedselbanken zijn verspreid heeft de Centrale Diaconie een spaarlamp gedaan. In totaal vijfhonderd spaarlampen die namens de kerk zijn verspreid. Samen met de lampen die onze kerkeraad heeft aangeboden gaat het dus om zevenhonderd lampen. Per jaar is dat een reductie van zo'n 15.000 kilo aan broeikasgassen! En een spaarlamp gaat zo'n zes jaar mee.

Ook in de bescherming van de aarde en het milieu heeft de kerk een belangrijke taak. En dat blijkt uit meer initiatieven. Zo is de PKN Noord Holland samen met het bedrijfsleven een actie gestart om meer biobrandstof te produceren. Biobrandstof kan gemengd worden met gewone autobrandstof. Ook dat levert een aanzienlijke bijdrage aan de terugdringing van het broeikas-effect.

Dick Spijker

Het is inmiddels alweer een aardig tijdje geleden maar toch wil ik graag iets vertellen over het fantastisch leuke weekend in november dat we met de jeugd hebben gehad in de Wolfskuil in Ommen.

Jeugdweekend

Vrijdagavond vertrokken we in drie auto's. Hetty Peereboom, Henk den Hoedt, Fred Janssen en ik gingen mee als leiding. Jammer genoeg was Yolande Roest verhinderd vanwege een operatie aan haar pols. Jammer, want nu moesten we zelf koken en de culinaire prinses missen.

Bij aankomst hebben we eerst onze bedden opgemaakt en iets gedronken.

We waren terecht gekomen in een schattig Hans en Grietje huisje midden in het bos. Een warme en gezellige plek. We voelden ons gelijk thuis. Na het installeren van de bedden en het nuttigen van een drankje gingen we bijbelse verhalen uitbeelden. De jongens tegen de meiden. Sommige verhalen waren wel erg weggezakt en moesten uit een grijs verleden worden opgediept. We genoten van de uitbeelding van Jona in de walvis, Mozes in het biezen mandje en nog veel meer.

Ik geloof dat de mannen uiteindelijk hebben gewonnen, hoewel ik dit natuurlijk moeilijk vind om toe te geven. Daarna gingen we nog een wandeling maken in het pikdonkere bos. Zelfs met zaklampen bij ons vond ik het nog aardedonker. Brian was gelukkig niet bang en liep dapper voor ons aan.

Daarna slapen. Nou ja, slapen. De ouderen onder ons wel maar de rest had er beslist geen zin in. Uiteindelijk (de tijd van stilte zullen we niet noemen) was het huis in diepe rust. Alleen hoorden we iemand heel luid snurken. We weten nog steeds niet wie dat is geweest.

's Morgens bracht de bakker vers brood en gingen we heerlijk ontbijten. Om 11 uur stapte Paul met Sandra, die de avond ervoor nog een avonddienst had, binnen. Paul had een powerpointpresentatie over de gelijkenis van de talenten. Een heel

boeiend en tot nadenken stemmend verhaal.

's Middags brak de zon door en hebben we blikje trap gedaan. Ik heb nog nooit zo hard gerend en ook zag ik Clarence en Coen hun benen uit het lijf rennen. Reinier sprong als een aap uit de boom en Louise en Maaïke zijn keien in het zich verborgen houden.

Later op de middag gingen we verder over het thema "talenten" Een grote stapel zilveren stenen (talenten) met een label eraan lag op tafel. Iedereen moest in ieder geval één steentje van de stapel pakken en een talent van zichzelf op het label schrijven.

Als je moed had om je talent in te zetten mocht je de zilveren steen in de weegschaal leggen.

Prachtige talenten werden ingezet: komisch talent, geduld, vermogen om te luisteren, te inspireren, muzikaal talent, tekentalent en nog veel meer. We hebben ze daarna gelijk gebruikt in een muzikaal drama genaamd: "geschied/ongeschied"

Toneelstukjes werden er gespeeld, waarbij we krom hebben gelegen om Coen's komische act. Een prachtig spandoek was ontworpen door Reinier. Het duo Maaïke/Louise had een fantastisch nummer (kunnen zo mee doen aan de X-factor), Clarence en Brian hadden een geweldig lied geschreven en 's avonds hadden we zowaar een geweldige voorstelling voor elkaar. Talent te over bij de jeugd!

Zoals de avond ervoor was de leiding weer vroeger moe dan de jeugd. (Tjonge wat wordt ik moe van al die zuurstof in dat bos!!) Uiteindelijk, na lange tijd, was het stil...op de snurker na.

Zondagochtend. De laatste dag. Hetty wekte iedereen met heerlijke gebakken eieren en verse koffie.

We hebben uitgebreid ontbeten.

Daarna alles opruimen en een terugblik. We sloten af met een dankgebed.

We mogen dankbaar zijn dat we God kennen en ons mogen ontwikkelen en groeien in zijn nabijheid. Het was een weekend met veel plezier maar ook met een flinke dosis diepgang. Dat maakt onze club zo bijzonder. Moe maar voldaan gingen we weer naar Amsterdam. Het was echt tof.

Volgend jaar weer???

Harda van Wageningen

Tienerdiensten

??7 januari zolderochtend met aansluitend een nieuwjaarsbrunch bij Harda 10.00 uur

??21 januari zolderavond met film 20.00 uur

??4 februari Zolderochtend 10.00 uur

??18 februari Zolderavond met Paul 20.00 uur

??11 maart Zolderochtend 10.00 uur

??25 maart Zolderavond voor ouders van de jeugd en de jeugd zelf 20.00 uur

??5 april Witte Donderdag met een sederavond 19.00 uur

??6 april Goede Vrijdag. Dienst om 19.30 uur en aansluitend de film "the Passion of Christ" voor de jeugd

??8 april Paasdienst in de kerk 10.00 uur

Persberichten PKN

Voedselbanken

Ik had honger

Een studiedag rond het vraagstuk van armoede, honger en het oprichten van voedselbanken

Op zaterdag 3 februari 2007 organiseren het Protestants Dienstencentrum en het R.K. Bisdome van Haarlem gezamenlijk een studiedag over het verschijnsel voedselbank.

Steeds meer mensen in ons welvarende Nederland beschikken niet meer over de middelen om zichzelf en hun kinderen voldoende voedsel te bieden. Op steeds meer plaatsen in onze provincie verschijnen daarom zogenaamde voedselbanken. In Noord-Holland alleen al zijn er inmiddels bijna tien. Hier kunnen mensen die leven van (minder dan) een minimuminkomen een voedselpakket krijgen.

Veel vrijwilligers, vanuit de kerken en daarbuiten, zijn bij de organisatie van deze voedselbanken betrokken. Ook diaconieën en caritasinstellingen werken mee.

Op deze dag gaat het er om de voor- en de nadelen van dergelijke initiatieven tegen elkaar af te wegen: Hoe moeten we als diaconie en als caritasinstelling omgaan met de gevolgen van een overheidsbeleid, waarbij voedselbanken nodig zijn? De dag vindt plaats in de Ter Cousterkerk in Heiloo, op zaterdag 3 februari 2007 en duurt van 10.00 uur tot 15.00 uur. Informatie over de dag en opgave bij het Protestants Dienstencentrum Noord-Holland (075 6559510; info.noordholland@pkn.nl)

Lieddag 'Kostbare Bronnen'

De 'Laatdiensten' organiseert op 3 maart 2007 in samenwerking met het "Nieuw LiedFonds" een lieddag in de Kapelkerk, Laat 80 te Alkmaar. Op deze lieddag zal onder leiding van professionele musici een aantal liederen ingestudeerd worden van "Kostbare Bronnen", de laatste CD van het Nieuw LiedFonds. Tevens staan enkele nog niet eerder uitgevoerde liederen uit eigen kring op het programma.

Aan deze lieddag werken mee:

Teresa Takken - dirigente, solo's,
Conny Kriek – dirigente, Bert Root-
menssen - dirigent , Felicity Goodwin
- orgel, piano
deelname: € 10,00

inloop en koffie vanaf 10:00 uur,
aanvang 10:30 uur

afsluiting ca 16:15 uur
inlichtingen: www.laatdiensten.nl/
lieddag

opgave: lieddag@laatdiensten.nl of Borde-
wijkstraat 49, 1822 JB Alkmaar
lunch zelf regelen, voor koffie en
thee wordt gezorgd.

Paascarrousel Plus

Leiding in het jeugdwerk die op zoek is naar geschikte programma's, werkvormen, en andere ideeën rond veertigdagentijd en Pasen, kan op 1 en 3 februari 2007 terecht bij twee Paascarrousel. Opnieuw verzorgd door De Schinkel Jeugdwerk en PDC Noord-Holland. De NZV presenteert het project van Kind op Zondag, Narratio/stichting Kinderdienst presenteert Bonnefooi, en verder is er een workshop JOP-kids van de Jeugd-Organisatie Protestantse kerk waarin JOP allerlei mogelijkheden aanbiedt voor ondersteuning van en samenwerking met plaatselijk kinderwerk. In de workshop 'Pasen in het kort' passeren allerlei andere Paasideeën, programma's en werkvormen de revue. Op de carrousel van 3 februari zijn ook symbolische bloemschikkingen aanwezig die worden toegevoerd door een team van deskundige vrijwilligers.

De Paascarrousel is bedoeld voor ouders/opvoeders, jeugdouders, jeugdwerkbegeleiders, kerkelijk werkers, symbolische bloemschikkers, vrijwilligers in het kerkenwerk, predikanten en belangstellenden.

Paascarrousel donderdag 1 februari: Thomaskerk, Prinses Irenestraat 36, Amsterdam, 19.30 tot 21.45 uur
Geen entree; projectenboekje € 2,=
Contactpersonen Sjaak Teuwissen, tel. (020) 664 90 63 ('De Schinkel') of sjaak.teuwissen@deschinkel.nl;
Paascarrousel zaterdag 3 februari

Trefpuntkerk, Louise de Colignystraat 20, Alkmaar, 10.00 tot 13.30

Geen entree, projectenboekje € 2,=
Contactpersonen: Burret Olde en Freek van der Veen, Protestants Dienstencentrum Noord-Holland, tel. 075 – 6559510; n.olde@pkn.nl of f.vander.veen@pkn.nl

Uitreiking Gouden Kerkmuis

Stichting Leve de Kerk heeft in 2006 een wedstrijd uitgeschreven voor websites van plaatselijke gemeenten en parochies in Nederland, de Gouden Kerkmuis. Stichting Leve de Kerk is een oecumenische stichting. Leden of betrokkenen van elk kerkgenootschap konden een website opgeven voor deze wedstrijd. Er kwamen bijna 200 aanmeldingen binnen waarvan er twaalf zijn genomineerd.

Tot 25 januari 2007 kan iedereen ook stemmen op één van deze sites. De site met de meeste stemmen krijgt een publieksprijs, een aparte onderscheiding. Stemmen kan via www.idee-en-kerk.nl.

Op vrijdagmiddag 26 januari (13.30 – 17.00) vindt de uitreiking van de Gouden Kerkmuis 2006 plaats. Tijdens de bijeenkomst staat de vraag 'kan internet een middel voor gemeentevorming zijn?' centraal. Er zal daarom ook een digitaal pastoraatsmodel gepresenteerd worden. Bart Verreijt, lid van de jury, zal een inleiding houden over het belang van websites voor de kerken.

De jury bestaat uit drie bestuursleden van stichting Leve de Kerk: Yko van der Goot, theoloog en programmamaker bij de NCRV, Bart Verreijt, pastoor, voorheen werkzaam bij de KRO en Harry van de Kamp, lid van de stuurgroep en redacteur van 'Geloven Nu'. Voorts heeft in de jury zitting Burret Olde, werkzaam voor de Dienstenorganisatie van de Protestantse Kerk. U kunt zich van tevoren aanmelden via een e-mail aan redactie@idee-en-kerk.nl. De bijeenkomst is gratis toegankelijk. Plaats: Johannescentrum, Moezelde 400 te Utrecht.

Ruimte voor persoonlijke spiritualiteit

Kerkverlating is vaak een onvermijdelijke stap, schrijft Anneke Polkerman (1956) in het pas verschenen boek *De kerk loslaten*. Een weg naar spirituele ruimte. Zelf trad ze ongeveer 25 jaar geleden met haar man uit de Gereformeerde Kerk, waar ze in de evangelisatie had gewerkt. Zij merkte dat het beter was om de reguliere kerk te verlaten "omdat ik niet meer in de oude traditie paste en behoefte had aan méér. Meer ruimte en andere inzichten." Door Dirk Visser.

Door het boek en door ontmoetingen met andere kerkverlaters hoopt Polkerman bij te dragen aan de nieuwe vormgeving binnen de christelijke spiritualiteit. Veel gelovigen trekken niet zomaar uit de kerk, hoewel sommige achterblijvers dat vaak tegen beter weten in nog steeds beweren. Als gelovigen moeite hebben met de kerk, zowel het instituut als de geloofsvorm, en als ze uiteindelijk zich daarvan distantiëren, dan is dat niet omdat ze ongelovig zouden zijn of niet meelevend genoeg. In veel gevallen, schrijft Polkerman, is het tegendeel waar.

Jarenlang heeft zij achtergrondinformatie verzameld en gesprekken met zogenaamde onkerkelijken, randkerkelijken en kerkverlaters gevoerd, over hun geloofsbeleving, motieven en hun afscheid. Als agogisch counselor (raadgever) richt zij zich op levensbeschouwing en geestelijke begeleiding.

Het kan volgens haar een teken van volwassenheid zijn wanneer men zich niet levenslang blijft aanpassen aan de groeps cultuur waarin men is opgegroeid. "Juist veel diepgelovigen hebben de moed gehad om het oude los te laten en daarvoor te ontstijgen." Bij het opmaken van de ballen worden vaak gevoelens van

opluchting en verademing genoemd, maar ook hoe lang het duurt voor je alles hebt verwerkt en je eindelijk helemaal vrij voelt om verder te kunnen.

Uiteindelijk spreken velen positief over de verandering in hun leven. Iemand verwoordde het als volgt: "Sinds ik de kerk heb verlaten, ben ik minder christelijk en meer christen." Toen zij en haar man eind jaren tachtig uit de kerk stapten, was dit een grote en moeilijke, maar onvermijdelijke stap. "Op dat moment konden we niet anders, ook al was het volstrekt onduidelijk wat er daarna zou gebeuren. Evenmin konden we toen vermoeden dat zoveel andere gelovigen vroeger of later hetzelfde zouden doen en net als wij op zoek moesten naar een nieuw houvast." Het is niet de bedoeling van Polkerman in dit boek de vuile was buiten te hangen of na te trappen. "Ik ben blij dat ik mede door mijn kerkelijke opvoeding een religieus en moreel besef heb meegetrokken." Ook voelt zij zich persoonlijk nog steeds nauw betrokken bij het christendom, maar ook bij andere geloofsovertuigingen en zienswijzen.

De reden waarom zij uiteindelijk toch besloot over haar "afscheid tegen wil en dank van het kerkelijk geboortehuis" te schrijven, is het besef dat zoveel mensen in een vergelijkbare situatie zitten. Juist het delen van ervaringen kan belangrijk en bevrijdend zijn. Bovendien wordt het hoog tijd dat er meer over kerkverlating wordt geschreven vanuit het gezichtspunt van mensen die de kerk hebben losgelaten.

Dit boek is gericht op Godzoekers, mensen die zich niet (meer) thuis voelen in de kerk, maar desondanks nooit los kwamen van het geloof. Ze zochten God maar vonden die nabijheid niet in de kerk. Veel kerkverlaters, of in de woorden van Huub Oosterhuis

'buitenkerkelijke christenen', houden heel lang een gevoel van leegte, onvrede en zelfs van schuld. Nog te vaak wordt de schuld gelegd bij hen die weggaan uit de kerk. Daarom wordt het hoog tijd om hen uit het verdomboekje te halen.

Wat de achterblijvers niet weten, maar wat velen met de auteur hebben ervaren, is "dat leegte ook ruimte kan zijn voor het ontstaan van nieuwe inzichten en een vernieuwd, bevrijdend geloof". Kerkverlating wordt niet veroorzaakt door het ontbreken van geloof, maar door het ontbreken van ruimte voor persoonlijk geloofsbeleving en geestelijke ontwikkeling. Tijdens de zoektocht, die na de grote stap volgt, zullen uiteindelijk velen tot de ontdekking komen dat zij vooral zélf zijn veranderd. Zij gingen zich de universele levensvragen stellen: "Wie ben ik? Waar kom ik vandaan en waar ga ik naar toe? Wat is de zin van mijn leven?"

In de kerk, meent Polkerman, zijn de antwoorden al gegeven nog voor de vragen gesteld konden worden. "Die antwoorden zijn voor iedereen hetzelfde, alles is immers vastgelegd in belijdenissen en dogma's die in de loop der eeuwen vrijwel onveranderd zijn gebleven terwijl van de gelovigen werd verwacht alles te geloven wat de kerk voorschreef.. Daardoor was er weinig ruimte voor een persoonlijke geloofsbeleving en een geestelijke ontwikkeling." Juist in deze tijd hebben velen behoefte aan persoonlijke religieuze ervaringen en aan meer diepere inzichten. Iemand is spiritueel als hij of zij zich richt op het hogere, het geestelijke, schrijft Polkerman. "Daarmee wordt niet alleen de goddelijke wereld bedoeld, maar ook de hogere onvergankelijke geestelijke waarden, zoals liefde, trouw, schoonheid, vrede, gerechtigheid. Spiritualiteit is dus niet per definitie vaag, maar een 'geestelijke

levenshouding' in het leven van alle dag."

Verstard

Volgens de filosoof Hein Stufkens heeft de wereld meer behoefte aan spiritualiteit dan aan godsdienst, omdat godsdiensten vaak de verstarde vorm van het dynamisch proces van bewustwording en ontmoeting; verstarde omdat alles is vastgelegd in leerstellingen. Een van de kenmerken van de hedendaagse spiritualiteit is holisme. Daarin zit 'zo schrijft Polkerman' het woord 'heil', de boodschap van Christus over de heilheid voor 'heel' de mens; lichaam en ziel. Alles is met elkaar verbonden, heeft invloed op elkaar en is in principe niet gescheiden. Vooral de goddelijke wereld lijkt een verre wereld buiten ons. Maar tegenover de God buiten mij ervaren velen ook een ander aspect van de Eeuwige, namelijk de innerlijke God. "Wij dragen Hem/Haar in ons mee zoals een druppel zeewater de zee in zich draagt en deel uitmaakt van het grote geheel."

Een ander aspect is wereldverbondenheid. Spiritualiteit houdt ook en vooral maatschappelijke betrokkenheid in. In het spirituele denken en handelen is ook de aarde een levend wezen, een levend organisme en geen ding dat zonder problemen uitgebuit kan worden.

Verder noemt Polkerman de verbinding met de onzichtbare wereld als een aspect van spiritualiteit. Overal worden mensen geroepen om doorgever te zijn (ook wel channel genoemd), niet alleen via woorden maar ook door bijzondere gaven. Verder zijn er over de hele wereld, veraf, maar ook heel dichtbij, contacten met engelen en andere geestelijke wezens in dromen, visioenen of door stemmen. De boodschappen hebben nagenoeg allemaal dezelfde strekking; Wij staan op de drempel van grote veranderingen en verkeren in een ernstige crisis.

De inzichten die zich bij Polkerman na het kerkelijk geloof ontwikkelden, sluiten in grote lijnen aan bij het spirituele christendom of het zogenaamde christelijke nieuwtijdsdenken. Het stamt uit een lange traditie, onder meer van gnostiek en

mystiek. Dit denken is niet gebaseerd op zelfverlossing. Wel moeten de mensen zelf stappen zetten op de weg terug naar God, maar de weg is gebaad door Christus.

Niemand die ooit op aarde leefde, heeft zoveel invloed gehad (en nog steeds heeft) als Jezus Christus. Hij gaf het voorbeeld van een spiritueel leven, in verbondenheid met God en mensen. In het spirituele christendom ligt de nadruk meer op Jezus als gids die een weg baant en naar ons binnenste leidt om onze goddelijke geest, de Christus in ons, te vinden en zo het contact met de geestelijke wereld te herstellen. Het zou wel eens zo kunnen zijn dat de verwachte wederkomst niet in een verre toekomst en overal op hetzelfde moment plaatsvindt, maar dat de Christus bij ieder mens persoonlijk 'wederkomt', als die mens geestelijk in staat is Hem te herkennen en te ontmoeten.

Na het afscheid van het kerkelijk geloof bleef Polkerman aanvankelijk zitten met een onvervuld gevoel. Het leek op heimwee, maar het was geen heimwee naar haar jeugd of naar de kerk. In een gedicht van Fedde Schurer is volgens haar dit onbestemde gevoel en verlangen onder woorden gebracht: "Paradyso, Paradijs, zo groen met gras begroeid, mijn hart trekt naar zijn oorsprong toe, en altijd zal ik onwennig zijn, zo lang ik die niet teruggevonden heb."

Tiny Mulder

Of Schurer hetzelfde bedoelde als Polkerman beschrijft, is de vraag. Jammer dat zij het prachtige boek Voor alles is een tijd. Het levensverhaal van Tiny Mulder niet onder ogen heeft gehad voordat ze haar eigen boek schreef..

Tiny Mulder zegt daarin onder meer: "Er zijn wel honderd redenen te noemen om de kerk gedag te zeggen, en ik onderschrijf er 38 van. Dat ik er niet uitstap, komt doordat de kerk geen eigendom is van een wettige ouderling, een ideale predikant, een welbespraakte synode een bazige theoloog, een overdreven halleluja-roeper, een oneerlijke broer, een vervelende zuster, ICTO of IKV, maar van de Heer.

Die gerichtheid op de Heer maakt de kerk de eeuwen door tot het instrument van God. Niet de kerk waarvan Polkerman nog steeds een achterhaald beeld heeft, maar de gemeente, die zich geroepen weet in de navolging van Christus te leven.

N.a.v. "De kerk loslaten. Een weg naar spirituele ruimte", door Anneke Polkerman; uitg. Ten Have, Kampen, 206; 232 blz; prijs € 19.90.

Overgenomen uit:
Het Goede Leven

Kerken moeten ophouden jongeren in de kerk te bestempelen als een 'probleem'. Volgens Ate Klomp, consulent Jeugd & Kerk bij het Protestants Dienstencentrum Fryslân, is „die andere 'kijk' naar de verhouding tussen jongeren en kerk van groot belang”. Dat zei hij gisteren op een avond in Sneek over 'Jeugdkerken in Fryslân', van het PDC Fryslân en het Friesch Dagblad. „De jeugd is niet het probleem en er is ook niks mis met de Boodschap, maar je moet ze bij elkaar zien te brengen.”

Kerk moet jeugd niet als 'probleem' zien

„Het lijkt wel eens of de moed binnen de kerk wat is opgegeven”, zei Ate Klomp, consulent Jeugd & Kerk van het PDC Fryslân. „Dat de kerk niet meer gelooft jongeren te kunnen bereiken. De inhoud is er wel, maar we krijgen die op de een of andere manier niet voor het voetlicht. Onze vormen zijn wat uitgewerkt.”

„Jeugdkerken zijn daarom wel eens een 'noodsprong' genoemd, of 'een teken aan de wand’”, aldus Klomp. De nood is dat veel jongeren zich op geen enkele manier aangesproken voelen door de kerkdiensten zoals we die kennen. Bezwaren als: 'de preek is te moeilijk', 'de preek gaat niet over mij', 'de liederen spreken me niet aan', 'het is altijd hetzelfde' klinken. De aanpak van jeugdkerken daar tegenover: de preek is in gewoon Nederlands, persoonlijk, vaak interactief en beeldend, met liederen uit de moderne (opwekkings)traditie. De benaming Jeugdkerk is wat verwarrend. „Het zijn geen nieuwe kerken; in de ogen van veel jongeren zelf zijn het ook geen kerkdiensten, maar bijeenkomsten waarin jongeren de toon zetten.” Onder de noemer Jeugdkerken vallen verschillende soorten diensten. De 'echte' Jeugdkerken zijn opgericht door jongeren zelf, andere Jeugdkerken zijn initiatieven binnen één of meer kerkelijke gemeenten. Tot de laatste categorie behoort de Dokkumer Jeugdkerk Qrçus (spreek uit: curious - nieuwsgierig). Kerkelijk werker en medewerker van Qrçus, Hilde Karssies, vertelde de ongeveer vijftig bezoekers in de Zuiderkerk in Sneek over de inmiddels twee jaar draaiende jeugdkerk en toonde een filmpje.

„We zijn er mee gestart uit zorg voor jeugd die we dreigden te verliezen.” Belangrijkste motivatie voor Karssies was de vraag: hoe houden jongeren toch nog een band met de kerk?

Als je Jeugdkerken een 'noodsprong' noemt, is het er wel één die kansen biedt, vindt Klomp. Hij ziet de Jeugdkerk dan ook niet als gevaar voor de bestaande kerk. „Je moet niet denken vanuit concurrentie, maar vanuit samenwerking.” De kerkelijke gemeenten zouden de jeugdkerk wel eens nodig kunnen hebben, stelt de consulent. Ze moeten zich volgens hem afvragen wat het succes achter de Jeugdkerk is. „Het is gebaseerd op de kracht van de blijde boodschap en op vriendschap.” Ook van groot belang is de „andere 'kijk' naar de verhouding tussen jongeren en kerk”. „De jeugd is niet het probleem en er is ook niks mis met de boodschap, maar je moet ze bij elkaar zien te brengen.” Andersom hebben de jeugdkerken de kerken ook nodig, denkt Klomp. „Jeugdkerken zijn waarschijnlijk op zichzelf beperkt houdbaar, moeten zich voortdurend aanpassen om de aandacht vast te houden en na het eerste enthousiasme is verdieping nodig. De tweede stap is om aansluiting te vinden bij de gemeente. Er is een brug nodig tussen de jeugdkerk en de plaatselijke gemeente. Aan de ene kant moeten Jeugdkerken geen 'binnenkerkelijk feestje' worden. Andersom doet de Jeugdkerk een beroep: kan er binnen gevestigde kerken een verschuiving optreden, meer openstaan voor jeugd dankzij de Jeugdkerk?”

Tegelijk signaleert Klomp dat kerken sterk vasthouden aan de gebaande wegen. „Waar blijkt uit dat de kerk iets geleerd heeft van de Jeugdkerk? Eigenlijk zouden we in de gemeente van alle kanten aan het werk moeten. Zouden we bijvoorbeeld goed moeten nadenken over de vormen in de dienst.” Hoe ziet Klomp dat voor zich? „Begin eens met een 'denkgroepje' en denk samen na over de vraag hoe je zou willen dat je kerkdiensten er over tien jaar uitzien. Dan ga je ook niet overhaasten, maar stap voor stap verder.” Ook Hilde Karssies benoemde de „grote kloof tussen de belevingswereld van jongeren en ouderen”. Ze ziet nog niet zomaar gebeuren dat de kloof tussen de beleving van jongeren en ouderen in (gezamenlijke) vieringen overbrugd wordt. „Jong en oud kent elkaar vaak alleen 'van een afstand’”, zei Klomp. „Dat jongeren en ouderen elkaar echt ontmoeten, gebeurt eigenlijk veel te weinig. Wanneer je elkaar ontmoet, ga je elkaar ook wat beter begrijpen en anders beoordelen.”

Dat het thema 'Jeugdkerken' leeft binnen de PKN in Fryslân bleek uit de opkomst én de vele vragen die gesteld werden. De bezoekers gaven elkaar ook diverse suggesties als: 'Maak een combinatie van een stuk of vijf, zes dorpen en zet samen iets als een jeugdkerk op'. 'Probeer er voor te zorgen dat iedere leeftijdsgroep zijn plekje krijgt in de gemeente' en 'Luister naar de jongeren zelf, want zij zijn straks wel de toekomst van de kerk.'

Nadat er eerst vooral óver jongeren was gepraat, kwam later ook een enkele jongere aan het woord. Ze waren op een hand te tellen. Sytze Kruisenga (18), penningmeester van Jeugdkerk Movement in Bolsward, had meer jongeren verwacht. Hij vond het wel positief te horen „hoeveel verschillende Jeugdkerk-initiatieven er zijn in Fryslân”. Geloven hoeft niet per se via de reguliere kerk te lopen, vindt Sytze. „Er zijn wel meer manieren om be-

kend te worden met het geloof.’ Volgens Klomp krijgen kerk-zijn en geloven „andere vormen, dan die voor ons gewoon zijn”. Dat uit zich onder meer in de reguliere kerkgang. Ook Klomp denkt dat kerken misschien hun insteek moeten veranderen en „wat anders moeten gaan denken”. „Jongeren die vier keer per jaar naar een jeugdkerk gaan, mag je best kerkelijk betrokken noemen. Op de vraag aan iemand of ze

kerkelijk betrokken was, antwoordde diegene: ‘Jazeker ben ik kerkelijk betrokken. Ik ga zes keer per jaar naar de kerk.’ Wij denken vaak: ‘Hij of zij komt maar af en toe in de kerk. Dat is niet zo mooi’. “Door de Jeugdkerk houden jongeren toch op een of andere manier „het lijntje met de kerk”, stelde Klomp.

Friesch Dagblad
12 december 2006

Diensten

vrijdag 12 januari 2007

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 14 januari 2007

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Collecte: oecumene binnenland

Vrijdag 19 januari 2007

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 21 januari 2007

Oecumenische dienst
De Bron, 10.00
Viering Heilig Avondmaal
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Collecte: één collecte: drugspastoraat

Vrijdag 26 januari 2007

weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 28 januari 2007

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Collecte: St. Kuria

Zondag 4 februari 2007

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Collecte: werelddiaconaat

De Open Hof, 10.00

Viering Heilig Avondmaal
Voorganger: Ds. Ab Venemans

Vrijdag 9 februari 2007

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 11 februari 2007

De Bron, 10.00
Voorganger: Pastor Marja van Gaalen-van Veen (gastpredikant)
Collecte: pastoraat binnenland

Tabitha, 10.00

Viering Heilig Avondmaal
Voorganger: Ds. Ab Venemans

Nieuwjaarsgebed

Hemelse Vader, wij danken U dat U ons allen gebruiken kunt. Wij mogen allen actief in Uw dienst staan. Wij danken U dat er verscheidenheid van gaven is. Maar dat het één geest is, die ons leidt en bindt. Verlos ons van de mensenvrees Heer! Verlos ons van gemakkelijke kritiek. Verlos ons van de gedachte: dat kan ik toch niet. Uw kerk kan nooit bloeien, Heer, als er niet gewerkt wordt. Onze plaatselijke gemeente kan niet groeien, als er niet gebeden wordt. Zegen onze kerkenraad. Zegen onze organist. Ja zegen allen, Heer, die op één of andere wijze helpers zijn. Zegen de echte bidders. Misschien zijn dat wel de beste helpers. Wil ons gebed verhoren dat wij in Uw naam opzenden.